Věž tónů a slov - Bobek, Pavel

Kde jsou přátelé
Šedý vlasy mám
A dětský plácky hledám v sobě sám
Jenom blázen jsem dál
Láska je těžkej kov
Platím dluh co mám
Čas mi dal
Tu věž tónů a slov

Já ptal se básníků
Co já tak dobře znal
Proč já je dlouho nepotkal
Snad už v nebi kašlou
V křídlech sov
Čistěj dál věkem zašlou
Tu věž tónů a slov

Já se narodil jako nahej muž
Anděl dal mi hlas a v něm zlatej nůž
A přivázal mě k židli
Řek mi: Písně lov!
Já od těch dob mám za obydlí
Tu věž tónů a slov

Já z tvýho špendlíku mám vpich
Kouzlo woodoo znáš
Já nejsem loutka magická
Tak další špendlík vraž
Já si v okně ležím
Světlo je můj krov
Ty stejně někdy najdeš stěží
Tu moji věž tónů a slov

Jsi řídká jak Long Bitter, a na dně vět máš spor
Tím úrodnej lán ložnice hned změníš na úhor
Jak soudce máš touhu spasit cestou na hřbitov
Zná dobře naše směšný hlasy ta věž tónů a slov

Jsme oba jedný řeky druhej břeh
Dál co se stane, tak to nech
Já tě měl lásko jak svůj dech
Právě mosty se pálej, je čas kříže nést
Kříže dnů a dálek našich příštích cest
V tom není, lásko, nijaká lest

Já vůbec nevím, proč je to právě tak
Že zní mi v každý větě ochraptělej pták
A je to báseň jménem Havran, ten havran mě klof
Snad mě před ním bude chránit píseň, věčná věž tónů a slov